

PERŽVALGA.

— Išėjo 3 Nr. „Varpo“, kuris visas pilnai pašvęstas ištyrinėjimams „Aušros“ gyvenimo. Čia randasi daugelis iš „A.“ gyvenimo naujesnių žinių negu kas buvo tilpę praėjusių metų 3 Nr. „Varpo“, tarpe kurių yra ištraukos ir iš p. Basanavyčiaus raštų, patilpusių „Vienybėje Liet.“ p. m.

— „Krajuš“ praneša iš Vilniaus šiokią žinutę: „Šioms dienoms maskoliški kazokai, buvanti tulo priemiesčio kašaruose, užmušė žydą su jo pačia ir tarnaitę; paskiaus išplėšė jų mantą“. — Tokius tai sargus Lietuvos „ramybei“ siunčia caras į mus tėvynę, kur jie patį liuosai sau žmogžudauja!

— Praėjusiame rudenyje pagarsėjo Vilniuje baisi žmogžudystė, kuri tapo papildyta ant tulo miesčionies Tomaševskio. Kaltininkai (Vinkleris, Malevskis ir Daukša), buk prisipažinę žandarams, kad jie užmušė Tomaševskį dėl mierio sunaudoti jo turtus darbinikiškai agitacijai. — Kas nemato, kad parsidavę carui laikraščiai („Krajuš“ ir Siev. Zap. Sl. teip rašo) eina drauge su žandara ir melagingoms paskaloms, neva išgautoms nuo kalinių, stengiasi surišti su darbinikiškoms konspiracijomis visokias biaurybes?

— Dinaburgo (Viteb. gub.) kalėjime 40 kalinių pakėlė maištą. Jie susitarę pabėgti, sumušė sargus, išlaužė duris, išdaužė lankus ir padegė kalėjimą. Viendok, užsiėmus gaisrui, umai pribuvo ugnagesiai ir netik tapę užgesinta ugnis, bet ir sutrukdyta kalinių užmanymas. Jie visi tapo parvesti į vyriausią citadelę.

— „Uk.“ 3 Nr. praneša, jog Lietuvoje susitvėrusi lietuvių draugystelė „Vienybė“ dar tebegyvuoja, apie kurią buvo rašyta, jog panykusi. Teisybė, jos tėra 7 sąnariai, bet jie laiko susirinkimus, perka knygas

ir skaito pasidalydami. Labai džiaugtis reikia iš tokių dr-lių, tikslai gaila, kodėl jos nepasigarsina tankiau per laikraščius? Lietuviai pamatę, kad tę ir tę tveriasi bureliai tautiečių, patįs rupintusi panašiai susiorganizuoti į mažas kuopeles, kurios Lietuvoje yra svarbiausis kelias praplatinimui apšvietos.

— Tame pačiame num. „U.“ korespondentas iš Linkuvos (Kauno gub.) praneša apie vietinio kun. Kazlauskio pamokslą, kuriame jis viešai raginęs savo parapijonus, kad žinodami kas skaito lietuviškus raštus (turbūt jau „bedieviškus“) paduotų tokius policijai. Jo pamokslas skamba maždaug teip: „Nelaikykite tokių žmonių savo parapijoje, vistiek, ar tai sunus bus, ar kas kitas... Te išvaro juos į Sibirą, ar kur!“ Jeigu kas to nepaklausys, tai žadėjęs užtraukti nuo Dievo visokias rykštes... Na, ką dabar reikia sakyti apie tokius imus tėvynės papučsalus? Berods, lietuviai-amerikiečiai mažai ką tenumano, ką tai reiškia žodis „Sibiras“. Reikia matyti žmones apkaltus retėžiais, pusbadžius, pusnuogius, gyvuliškai plakamus „nagaikomis“, ir tai tik tada galėtum sau menkai perstatyti Sibiro kankintinius, kurių skaitlių Lietuvos dušių sargai skubina didinti.

— Rasi kas pamislys, kad kiti kunigai iš tokių darbų „brolių Kristuje“ pasipiktį? Apsiriksi! Kas netiki tam abejojimui, gali persitikrinti iš jų pačių organo „Tėv. Sargo“, kur toki darbai yra netik apvaisinami, bet apvainikuojami liaurais. Kunigėliai, išgirde kad tę ir tę kunigas uoliai naikina „bedievius“, labai nusi-džiaugia ir net pavydi, kad jų sanzinė dar nepavelija tokiomis keliais pasekti. Jie provokacijos vadina: „zingeidžiai“ pamokslais, ir nugubenti žmones į Sibirą esanti „didžiausia arty-mo meile“ (Žr. „T. S.“ š. m.

Nr. 2-3 pusl. 2-9.)!... Pasimokykit jus, valnamaniai, nuo kunigų tokios „arty-mo meilės“!...

— Odesoje susitvėrė „Lietuvių susišelpiamoji dr-stė“, kurios įstatai beveik tie patys, ką ir Petrapilės to paties vardo lietuvių dr-stės, su mažomis permainomis iš pusės valdžios, kuri nuo savęs įdėjo įstatuona tokį skirsnelį: „Netikusiu sąnarius dr-stė privalo išmesti laukan“. Beabejonės, kad nurodyne sąnarių netikumo galės prisidėti ir pati valdžia, k.a. perdaug karštą sąnarių patriotizmą, darbavimąsi ir tt.

— Kazikoks Juozas Jankunas iš Amsterdamo, N. Y., atsisaukia net į lenkiškus Varšavos laikraščius (Gaz. Sviat.) pajieškodamas lietuviško kunigo. Amsterdamiškis atsisaukėjas žala kunigą gražiai užlaikyti, išmūryti bažnyčią ir žodžiu aprupinti visokiomis žemiškomis gerybėmis, vietoje ką tas teiktųsi pributi su dangiškoms. Beabejonės, kad liuosnorių važiuot į Ameriką atsiras, nes Europoj gerai žino, kaip amerikietės avys su storum vilnoms.

— Plymouth, Pa., susitvėrė kuopa „Aušros Dr.“, prie kurios iš syk prisirašė 3 sąnariai.

— „Bažnyčios Tarnas“ apsikelbė, jog jau nuo šiol paliausias išėdinėti, dėl stokos skaitytojų.

Isz Lietuvos.

Senapilės pav., Suvalkų g.

Tautiškas vakaras. 1904 m. 4 balandžio tulam Senapilės pavieta kampelyje atlošė lietuvių komediją 1me akte „Ne atmezgamas mazgas“, parašytą p. Petliuko. Perlošus komediją, buvo padekliamuota šios eilės: „Dirbti“ (Kekšto-Mačio), „Anykščių šilelis“ (vysk. A. Baronaucko), „Labora“ (Kapsa-Kudirkos), „Lukėjimas“ (Sekupasakos-Vaičiūčio), „Musų priešui“ (Žilvičio). Po persa-

kymo žednų eilių, buvo trumpai paašškinta apie jų autorių gyvenimą ir darbus. Toliaus daug buvo kalbėta apie kilimą lietuvių tautos, apie lavinimąsi lietuviškos jaunumenės, ypač mergaičių, apie viešas ir slap-tas kritikas, apie socializmą, žodžiu apie viską, kas lietuviams teip arti širdin gula. Už vis plačiausia buvo kalbėta apie lietuviškas draugystes, kaipo apie svarbiausį lietuvių prisikėlimui faktorį, apie ką trumpai žemiau paduodu.

Dr-stė, bendrystė, bendrovė, kuopa, susivienijimas. — tai žodžiai kuriuos gana tankiai dabar gali pas mus išgirsti. Tas ženklina mažesnę ar didesnę skaitlių žmonių, kurie yra susitarę ant ilgesnio laiko bendrai ką nors gero nuveikti. Yra dr-stės, kurios susivieniję dėl blogų darbų, k.t. vagių kuopos, tytvėikos plėšikų miškuose, arba gaujos visokių žmogžudų kurios yra viešai pripažintos ir prieš kurias nesipriešina šių dienų civilizacijos etika. Žednas supras, kad čia š kalbu apie carus ir carukus, karalius ir karaliukus ir kitus jiems paviedžius, tik apsisiautusius kitioniškomis skraistėms. Tokios dvi plėšikų bendrovės — Maskolija su Japonija — susisipešė tarpu savęs, nenorėdamos apleisti viena kitai skaitlių grobių Kinų ir Korėjos teritorijose.

Kaip yra blėdingos ir vodingos draugijai paskutinio skyriaus dr-stės, teip yra naudingos ir reikalingos pirmosios. Kad aščiau suprasti dr-čių reikalingumą, reikia padaryti šioki palyginimą. Jeigu vienam žmogui pasirodo, kad tas ir tas darbas jam persunku vienam atlikti, tai jis šaukiasi sau talkon daugesnį, — štai ir yra pradžia draugystės. Kad atlikimas tokio darbo gerai eitųsi, reikalinga, kad visi sądarbininkai dirbtų išvien, neužkenktų viens kitam tame darbe.

Dr-čių pas visokias tautas

yra begalinė, bet visas jas galima paskirstyti į dvi dali; vienoje, žmonės susikuoopę dėl medagiškų reikalų — prekėjai — pigiau tavorus pirkti, ukininkai — ištraukti iš žemės didesnę naudą, budavotojai geležinkelių, bitininkai, pagaliaus net elgėtos (ubagai) ir tie vienijasi, kad ištraukti iš savo užsiėmimo didesnę pelną. Kita eilė d-sėių mažiau užsiima medagiškais reikalais, užtai tokios bendrovės stengiasi išstobulinti žmogaus protą, duoti jam prigulincia apšvietą, pakelti doriškai, pakelti draugišką gyvenimą. Prie tokių dr-sėių priguli tos visos, kurios skrieja apšvietą (platinant naujinius raštus, darant susirinkimus, prakalbas, išleidžiant moksliskas knygas ir laikraščius), kurios platina blaivystę ir pažiuras padoraus gyvenimo (užbėgant kelius girtuoklystės, paleistuvystei, kazyroms, rukimui).

Taigi, idant dr-sėių tikslai atsiekti, aiškiai žėdnas supras, kad reikia abelno solidariskumo ir susiklausimo. Ką didesnė dalis nutaria, tą mažesnė turi sekti. Kiteip dr-stė negali nieko nuveikti. Žmonės saunoriai, pavyduoliai, neapikantuoliai, kerštuoliai, puikoriai, nenorinti nusileisti prieš kitus, — tai didžiausi dr-sėių neprieteliai. Tokiems mažai rupi abelnas darbas, bet jų pačių norai ir jausmai. Tinginiai, ankštapročiai, kietaširdžiai, šykštuoliai, tai vėl šių dr-sėių neprieteliai. (Kaip tai tankiai tenka patėmyti laikraščiuose, kur eina baisios peštyinės dėlei ypatišku straipsnių, — tai siauraprotystė, arba tiesiau beprotystė!). Iš to matyt, kad toli nevisi gali buti pavadinami draugijos brenduoliais, nors iš šalies žiurint teip ir išrodytų.

Anglai, žydai, vokiečiai labiausiai yra palinkę prie organizavimosi už lenkus ir kitas sloveniiskas tautas.

Lietuviai iki šiol pasirodė ir-gi nedaug prie draugiško darbo sugabiais ir palinkusiais, bet, vienok, paskutiniu laiku, sunkios gyvenimo sąlygos ir proto išsiplėtojimas verčia ir juos telktis į talkas. Reikia pripažinti, kad lietuviai turi keletą negerų ypatybių, kurios daro juos dr-sėių neprieteliais. Lietuviai labai lepūs (nerangūs), nelabai užsitiki vienas kitu; pavydas ir-gi didelis Jau nuo seno patėmyta, kad lietuviai labai mėgsta bylinėti (provoktis); tas įprotys kartais pereina net į chronišką ligą. Žmogus ima geisti bylinėtis su savo kaimynais, bartis, ginčytis, nesusitaikyt ir visai dėl niekų kitais neapsileisti. Tai vis dalykas, kurie priešinasi mūsų dr-sėių žydėjimui. Kartais iš to net kyla skundai (denunciacijos). Vienok reikia atmint, kad tos negeros lietuvių pusės perilgą gali išnykti, jei mes pasirūpysime jas naikinti.

Dabar prisieina peržvelgti, kokios dr-stės yra pas mus Lietuvoje, o paskui tarsime, kokios mums yra reikalingiausios. Apie dr-stes rupinamės dabar neminėsim, vien tik apie tas, kurios platina apšvietą ir suprotį, kaip reikia mums, lietuviams, gyventi.

Tasai susipratimas pas mus atsirado visai neseniai, tik nuo užgimimo „Aušros“, t. y. vos tik nuo 20 metų. Laikas tautos gyvenime labai trumpas ir nepaspėjo dar padaryti tiek daug permainų, per tai nuo plačios liaudės dar nėra per daug ko nė laukti.

Pirmutinė lietuviška-tautiška dr-stė, tai turi skaitytis „Aušros“ draugystė, kuri pradėj išleizdinėti „Aušrą“, remiamą Jurgio Mikšo, Dro Basanavyčiaus, Vištaliaucko (Vištaliaus), toliaus Dro Jono Šliupo, Petro Armino ir k. Jos darbų nėra man ką daug pasakoti, nes visi žinote, kas tai buvo Aušra ir ką ji, kaip laikraštis, padarė.

„Aušros“ dr-stei pranykus, atsirado dr-stės V-po ir U-ko, Apžvalgos, Tėvynės Sargo ir tt. Tai vis buvo tikros dr-stės, kurios dėdavo pinigų, rašydavo raštus, rinkdavo redaktorius, platindavo tuos raštus ir tų dr-sėių sąnariai gyveno daugiausia Lietuvoje, ne užrubežyje.

Toliaus pradėjo rasti dr-stės ir tarpu kaimiečių. Apie 1890 m. buvo tokia kaimiečių dr-stė apie Gruzdzius (Jono Šliupo parapija), kuri susidariusi buvo iš vienu kaimiečių vaikinių; sumezdavo pinigų, už juos parsikviezdavo knygas ir laikraščius, kuriuos patys sąnariai skaitydavo ir dalydavo kitiems, ne sąnariams.

Kelis metus ta dr-stė pasilaikiusi, turėjo išnykti, nes darbštesni dr-stės sąnariai įkliuvo į nagus žandarų.

Apie 1894 m. tokia pat dr-stė buvo susitvėrusi apie Grinkiškį (vis Kauno gub.)* ir, pragyvenus keletą metų, pairo, A. Briedukas.
(Toliaus bus).

*) Kauno gub. buvo apie tą patį laiką susitvėrusių dr-sėių ir daugelis, — daugelis bevardinių ir su tais pačiais tikslais ką ir tik ką minėta. Keletas buvo ir stipriai įsikurusių, kaip antai „Zvaigždė“, kuri apart kito dar užsiiminėjo rinkimu pasakų, ir kurios triušas tapo per Drą Basanavyčių apdirbtas ir patalpintas II tome jo pasakų rankiaus. Per netikusio kunigo intrigas ir denunciacijas ji turėjo panykti ir net pražuvo daug surinktos mitologiškos medagos. Antra dr-stė (teipgi Kauno g.) „Aušrelė“ tebegyvuoja dar ir šiandien; tiesa, jos netoki augsti tikslai, kaip buvo „Zvaigždės“, bet jau ji spėjo daug atnešti lietuviams daug naudos. Red.

Laiszkai isz Argentinos.

Rašo A. Vištalius.
Buenos Aires, 15 d. Rugp., 1903m.
(Taša.)

Bet kas lytisi prusiškosios Lietuvos, tai nėra abejones, kad turim pripažinti pirmystę „Lietuviškai Ceitungai“, kuri pa-

lengva pradėjo budinti lietuvius iš miego ir apmirimo. Apart Dro Sauerveino, apart vėlesnių straipsnių rašto Dro Basanavyčiaus ir Dro Šliupo pats jos rėdytojas Šarnius, budamas lietuviu, nevienu žodeliu prisidėjo prie to darbo. Bet aš pirmas Prusuose gyvu žodžiu pradėjau kelintą klabinint dėl apginimo liezuvio jau 1874 m. lapkrietyje budamas keles dienas Širvintoje paskui Tilžėje. Tuompat laiku siuntinėjau į Zapyškį keletą knygų, knygelių, spaudintų lietuviškomis raidėmis, ir pluoštą dainų ir pranašystų lietuviškai ir lenkiškai rašytų Paryžiuje; neatsimenu kiek ir kokias, pamenu tik vienos pradžia: „Stebėkitės, dangus griūva — Žemė apsvirtė augštyr ir tt.“; antra — „Kur tas Dievs ir visogalys, kuris valdo visas šalis; kodėl žmones teipo baudžia, ir bėdomis spaudžia!“ Trečia: — „Šnabzdą medžiai, šnekučiuojas, paukščiai čiuo ir būčiuojas. Danguš žemei tavorščiauja, liuosybę mums pranašauja!.. Smarkūs vyrai lenks su gudu, lygūs broliai mums abudu. Drauge varg-tam, ulėvojam, ir visi trys vajavojam...“ Šitos kariškos dainos tapo nurašyta vienas nuorašas Leonardui Chodzkai Paryžiu, antras, manding, Agatonui Gilerui. Ta daina Paryžiuje visiems lietuviams patiko. — (Rašau ją ant paminklo drauge atliktos sukilmės 1863 m., kaipo lietuvis ne kaip lenkas, nėra aš lenkus (Polatus) laikiau ir laikau už išgiminiuotus brolius, po prarijimo šviesorių Hyperborejų, Aistų ir Sarmatų per baisingąjį staubuną (smaką) Krakava ir palaidojimo Vanda-pilėj...)

Sakiau kad nusiunčiau Zapyškin — bet nežinau kur dingo tas rankraštis, kuris buvo pasiūstas per karabelninką naujalenkį Motiejų Limaitį; už pernešimą daviau Limaičiui su jo švogeriu Širvintos ap-

tiekoje nakvynę — už kurią aš užmokėjau 2 rub. — ir pinigais 10 auksinų. Bet paklaustas brolis, ar pristatė knygas, gavau žinią, kad užsigynęs — negavęs: bet kun. Jurgila parodęs jam mano gromatą ir tada prisipazinęs, ir dvi knygelė kelių auksinų vertės atidavęs, vietoj puikių knygų aksominiais apdarais... Kas tokius naujalenkius skaito už lietuvius — pats yra neištikimas. Aimaitis ar Eimaitis buvo apskūstas žmogūdystėje ir tupėjo nežinau kiek laiko Kalvarijos kalinyj. Žinau apie jį tiek, kad 1863 m. buvo pristojęs į Suzino partiją, ir pirmadien sekminių, mušyje su meškoriais pas Balbieriškį, pabėgo su puikia dvigerkle (dubeltovka) ir daugiau abazan nesugrįžo. Man bevažiuojant iš Širvintos Tilžen samdytu vežimu, jis girdėjau sakę, kad „visi lietuvninkai vagys“ ir kalbėjo apie užmušimus. Bet aš tuomet dar nežinojau apie jo prietikius, tik porą metų vėliau man brolis Tilžėj papasakojo.....

Nuklydau iš kelio ant šuntakio, bet žinot, kad „errare humanum est“, todėl atleiskit. „Lietuviška Ceitunga“ patarnavo nemenkai ir su apgarsinimu prakalbos „Vitoliobraudos“, kurią ištaisai gotiškomis raidėmis atspaudino. Aš pats skaičiau jos raginimą savo skaitytojus, kad kaip įmanydami stengtųsi nepasiduoti marintojams mūsų kalbos. Patyriau tai ir iš senojo „Keleivio“, kad Prūsų Lietuvoje randasi dar giminiški pajautimai, nes kada vienas gerų jausmų lietuvis užklausė Dro Kuisaičio: iš kur yra lietuviai kilę, — tas jam per „Keleivį“ atsakė: — Žiurėk penktose knygos Maižiečiaus.

(Toliaus bus.)

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Vienybės“ redakcija neatsako.

Politiszkos žinios.

Suvienytos Valstijos.

Amerikos socialistų partija praėjusioj sanvaitėj atlaikė savo susirinkimą Chicagoje ir didumu balsų išrinko į ateinančius prezidento rinkimus savo kandidata, į kurį pateko didžiai šviesus vyras Eugene V. Debs. Į kandidaturą viceprezidento išrinko Benjaminą Harfordą. Kaip žinoma yra, jog socialistų partija stengiasi permąnyti dabartinį draugijos surėdymą, kuriame viešpatuoja vieni kapitalistai, paverdami praėčiokus žmones į savo nelaisvius. Reikia tikėtis, kad visi Amerikoje gyvenanti lietuviai, kurie tik turi tiesą balsavimo, pasirūpins atiduoti savo balsus už socialistus, nes ilgas laikas gyvenimo Amerikoje parodė, kad dabar viešpataujantis rėdas svetimtaučius labai už nieką laiko. Patekus valdžiai į rankas socialistų partijos, ji kad ir norėtų skriausti, nebegales, nes abelnas surėdymas įstos į naujas liuosybės vėzes.

Azija.

Iš Konstantinopoliaus pareina žinios, jog Mazojoje Azijoje sukilo armėnai, kurie praėjusioj sanvaitėj skaitliu 2000 užpuolė ant turkiškos kariunos ir užmušė apie 20 kareivių, kitatiek sužeisdami. Paskiaus, kada į sukilusias vietas turkų valdžios sutraukė daug kariumenės, toji keršydama, išgriovė dvyliką armėniškųjų kaimų. Sukilimas labiausiai gresia Sassun ir Talori apielinkėse, kur nuožmųs kurdai tolydžio ant armėnų užpuldinėja, plėšia ir degina. Kurdai yra labai žvėriško pobūdžio žmonės, ir jie budami mahometonais labai neužkenčia armėnų, tarpe kurių didesnė dalis yra krikščionių. Jau 1894 m. kurdai išskerdė tose apielinkėse armėnų labai didį skaitliū, o turkų valdžia netik

nesulaikė kraugerių darbo, bet dar patys kareiviai susivienydavo su skerdikais. Beabejones armėnai ir dabar turės labai daug išlieti kraujo, begindami savę nuo plėšikų.

KARE MASKOLIJS SU JAPONIJA

Po praėjusios sanvaitės prakišimui, maskoliai dar nespėjo atsigausti ir susiskaityti kiek jie prazudė savo kareivių ir ant kiek jie tapo pastatyti į pavojingą poziciją, štai nemalonius karės dievaitis be pagalbos vėl persekioja maskolius ir tiesa savo pagelbingą dešinę japoniečiams. Sulyg žinių iš Tokio, japoniečiams pasisekė 4 gegužės pilnai užgriosti įplauką į Portą Arthuro, paskandinant 9 pirklystės laivus. Žinioms iš japoniško abazogalima juk vis pilniau užsitikėti, negu iš Petrapilės. Tą parodė bėgis laiko, kad iš Tokio žinios jeigu ir meluodavo, tai bet labai mažai. Priešingai maskoliški karvedžiai labai daug sykių tapo sugauti ant rupių melagysčių. Paimant nors ir paskutinį mušį. Maskoliai pasiskubė raportuoti carui, jog maskolių tekrito mušyje vos 800, tuometarpu pamatę, jog kiti karės korespondentai suvuodė tikrą skaftliū, dabar jau garsina, kad žuvę maskoliškų kareivių netoli 4000 ir kliuvę į japoniečių rankas 30 kanuolių (armatų). Priešingai skaitlius kritusių japoniečių nepasidaugino per 800.

Japoniečiai dabar pilnai užgriobė į savo rankas New Chwangą, ant kurio neseniai maskoliai pagarsino mirtinas tiesas (martial law), ir, matyt, kad jie jau gerai sau Mandziurijoje šeimiinkauja, jei pakirpo užpakalyje maskolių daugelyje vietų telegrapines vėlas. Aleksiejevas umai iš Porto Arthuro pasitraukė į Mukdeną ir apskelbė visiems gyventojams, kad už jų gyvastę ir likimą neatsako, Tas parodo, kad Portas Arthuro jau

čiasi labai pavojingame stovyje. Suprantama, jog maskoliai bėgdami iš Porto Arthuro nepalikis nieko neišardę; jie sunaikis dinamitais netik tvirtybę, bet ir visas miesto ir visokių daigtų šakrovas.

Paskutiniu laiku kaip iš Tokio, taip ir iš Petrapilės angliški laikraščiai paduoda vienodus telegramus, kur sako, jog Portas Arthuro liko pilnai užbliokuotas nuo marių ir atskirtas nuo Mandziurijos. Japoniečiai tik ką nesugavę bėgančio iš Porto Arthuro į Mukdeną Aleksiejevo, kuriam pabėgti nors pasisekė, vienok sako nemenkai sužeistas. Japoniečių armija užėmė visą apielinkę Talienvano (Dalny) ir išardė geležinkelius Porte Adamso. Maskoliai skubina maršuoja iš New Chwango į Mukdeną ir ardo užpakalyje geležinkelius. Mukdene turbūt maskoliai nenorės spirtis su japoniečiais ir, jeigu tikėt karės korespondentams, kurie kartais suvuodžia tikrą dalykų stovį, tai maskoliai trauksis į Harbiną, kur ir padarys savo didžiausį iguolį.

Tai-gi iš to galima matyt, kad buitį karės ant sauszemio daug sparčiau bėga, negu buvo ant vandens. Ir vis ne ant naudos maskolių. Jeigu taip greit keisis dalykai, kaip perėjusias dvi sanvaiti, tai galima tikėtis, jog karė užsibaigs greičiau, negu abelnai buvo mislyjama.

Dalis darbu.

¶ BOSTON, MASS. Čia susitraikavo apie 1,500 duonkepių. Beveik visos keptuvės sustojo dirbė, apart mažo skaičiaus žydiškų, kuriose dirba ne unijistai. Bostonas sunaudoja duonos kasdien nuo 300,000 iki 350,000 kepalų.

¶ ROCHESTER, N. Y. Susitraikavo 100 duonkepių; nesutikimai iškilo dėlei ilgio dienos darbo.

¶ CHICAGO, Ill. 4000 duon-

ke, išėjo į straiką dėl trumpesnių valandų, didesnės mokesčių ir įripizimū unijos. Tas skaitlius sustraikavusių padaro ž abelno šio miesto duonkepių skaičiaus.

¶ PITTSBURG, PA. Pirmą sykį bėgyje daugelio metų Pittsburghas sulaukė 1mą gegužės be jokio straiko. Pernai apie tą laiką budavotojų šaka straikavo penkis mėnesius. Yra keletas čia nesutikimų, kurie vienok ant tiek smulkų, kad, galima tikėtis, prie straiko neprieis.

¶ OIL CITY, PA. Čia sustraikavo 900 budavotojų, prieš atviras darbavietes. Straikas išsiplėčia ir ant šių vietų: Erie, Warren, Titusville, Franklin, Dubois, Ridgeway ir Corry, nes visos viršūi minėtų vietų darbavietės priguli prie Contractors Ass-on of N-Western Penn. ir West. New York kompanijų, ką ir Oil City.

¶ PHILADELPHIA, PA. Įvairių budavonės šakų darbininkai pareikalavo nuo kontraktorių didesnės mokesčių ir, tiems atsisakius išpildyti jų norą, išėjo apie 3,000 žmonių į straiką. Imant į atydą, jog sustabdžius darbus budavonės, turi sustoti daug įvairių smulkesnių dirbtuvių, kurių išdirbiniai į budavonę einasi, jau tai simpatizuodami, jau tai priversti, įtraukti bus bedarbei apie 15,000 žmonių.

¶ PITTSBURG, PA. Tapo apšauktas straikas apriukų 135 mylių tiltų budavonėse, į kurias vietas kompanijos buvo priėmę neunijistus darbininkus.

¶ TOPEKA, KAN. 20 su viršum darbaviečių Santa Fe geležinkelių sistemos apsiatė straikas, kuris įvarė bedarben augščiau 5000 žmonių.

Isz Amerikos.

Atkaklybė
„yankių“.

Neseniai nuvažiovo Romon tula kuopelė amerikonių, kurie

tapo priimti pas popiežių, bet kaip jie pasielgė?! Jie netikimą nenorėjo pabučiuoti popiežiui kojos, bet sveikindamiesi nenorėjo bučiuoti nė rankos, pasikakindami tik yankiškos jos pakratymu. Popiežius, kurs nuduoda esąs dideliu tokių apeigų reformatorium, mažiau tapo užgautas, bet už tai jo aplinkiniai kardinolai, kurie sergsti popiežiaus akis ir ausis, baisiai iš to pasipiktino ir padavadijo, kad toliau jokių amerikonių prie popiežiaus neprileis, kurie neturės nuo savo vyskupo atestato, jog yra „geras katalikas“.

Lenkai už
japoniečius.

Wilkes-Barre, Pa., 14 vietinių lenkų dr-ščų, kurių abelnas skaitlius siekia iki keliolikos tukstančių sąnarių, matydami iš laikraščių, kad japoniečiai sumušė maskolių armiją, sušaukė susirinkimus ir padarė nutarimus, kuriuose išskilmingai linkėja japoniečiams ir ant tolesnio laimėti.

Kada padarysim
teip ir mes?

Milwaukee, Wis., vietinė šaka lenkų „Związko“ apipirko farmas dėl 5000 gyventojų, ant kurių yra manoma parkelti daugelį iš Pensylvanijos kasyklių anglekasių lenkų. Abelnas jų užmanymas, tai įsteigti didelę nuo 200,000 lenkų koloniją.

Nauja krikščionių
partija.

St. Louise tapo atliktas susirinkimas įvairių šakų krikščioniškų delegatų, kurie nusprendė sutaisyti nuosavę politiską platformą, kurioje bus aiškiai statomi pirmyn vietoje draugiškų tikėjimiški reikalai. Kuri partija pasizadės jų platformą pripažinti, tą jie rems renkant prezidentą. Priešingai krikščionis pastatys ant prezidento savo kandidatą.

Nelaimės.

Netoli Kimmswick, Mo., trukis vežantis keleivius į St.

Louis parodą užbėgo ant atdaro signalų stiebo ir sudaužydamas priekinį karą užmušė 8 ypatas ir daugelį smarkiai sužeidė.

St. Louise nukritus višutinėms luboms ant troptuko Alonzo C. Church, užmušta 3 ypatos ir 73 sužeistos.

Pawnee City, Neb., sudegė of Campbell B-rs cirkus, prie ko prazuvo daugelis ištresiruočių gyvulių.

Texas valstijoje per pirmutinę dieną gegužės siautė bailsios audros, kur nemažas skaitlius prazuvo žmonių. Gežinkeliai tapo išardyti.

Plymouth, Pa., ant Nr. 11 brėkerio plyšus vienkart dviem eksplozijoms sudeginta daugelis žmonių. Ligšiol 5 iš jų jau mirė.

Lietuvos Cinikai.

Kada vagis, žmonių gaudomas, viliasi išstrukti iš jų rankų, tai jis pats šaukia: gaudykit vagį, o pats pasislėpęs kitur po svetimu vardu vėl vagia, užpirkdamas dar mišias, idant Dievas duotų laimingai pavogti. O jeigu, ant jo nelaimės, susitinka jis su vienu iš seniau apvogtų, kušs jam į akis pasako: Vagiliau, neapgaukinėk žmonių! — tai jis drąsiai atsako: „Tu pats vagis, aš tavę į sudą paduosiu“. Tokia tai vagių drąsa liko praminta cinizmu, o piktadarius, kurie budami prasikaltėliais kaltina kitus, vadiname cinikais.

Paėmęs 15 Nr. „Žvaigždės“, ir užtėmijęs jame straipsnį: „Iš Paryžiaus“, po kurio pasirašiusi J. Paryžaitė, tuoj pamislyjau: Tai viena iš man pažįstamų rašo, reik perskaičyti, nes tą 15 metų gyvenau. Gal ir apie savę ką rasiu. Ir neužsiviliau. Vos tik porą eilučių perskaičiau, tuoj pamaciau, kad Paryžaitė skaito „Žvaigždę“, Dirvos Žinyną, o labiausiai myli „Vienybę“. Toliaus beskaitydamas atsimi-

niau vieną iš lietuviškų cinikų, gyvenantį Amerikoje, išžiriantį „Žvaigždę ir Dirvos Žinyną, ir bauriai plustantį ant „Vienybės“ ir jos sądarbininkų. Jeigu tas gentlemanas nebutų prisidengęs a la „grand Hale“ Paryžaitės sijonu, tai vardą seniai pažinstamo galėčiau pagarsinti. Bet kad jis pasimokinė jau Washingtone ne minėti vardų mylimų ypatų savo straipsniuose, tai *la politesse oblige*, ir man jos vardą užtylėti. Tik gaila kad lietuviška Paryžaitė užmišo pasimokinti nuo prancuziškų Saltimbankų švelnesnios kalbos. Ji paprastu ciniko budu sako: „Jog „Vienybė“ išvaduoja mums vietą išsituštinimo (Cloaca maxima). Toks *linguae lapsus* parodo: kad ir Paryžiuje „nuo 4 metų gyvenančios lietuvaits“ malkaulės nieks neįstengs išvalyti.

Paryžaitė dar sako: kad „Nuo pradžios iki pabaigai visi numeriai „Vienybės“ prikimšti koliojimais, melagystėmis ir kitokiomis nelabystėmis“, kad jos sądarbininkai visi smarkiai doriškai nupuoletė... kad „tulas bedievis išjuokia malda, o popiežį vadina ciniku“ ir dėlto katalikai neturi skaityti „Vienybės“, ir Paryžaitė kviečia visus į karę prieš jos Redaktorį ir sądarbininkus, o baigia savo labai ilgą straipsnį šiaip konkludodama:

(N.B. Temikit gerai.) „Jei Redakcija „Vienybės“ nebus parėdke, pažadu atėiteje vėlei nurodyti jos piktus darbus“.

Čia tai ir pasirodė maskoliško cenzorio tarnaitės yla su pirmu persergėjimu. „Vienybė“ turės rašyti kaip ji palieps, arba turės užsiimti „reikalais ir poteriais (!) bedievių, ar kitų kokių stambeldžių“, o į reikalus katalikų kištis — vara! Tai gi Paryžaitė pastatė čia ir lietuviškoms moterims klausimą. Ar valia joms kištis į katalikiškus reikalus, ar ne? Pažindamas Paryžaitę, o žino-

damas, kad nė Lietuvoje, nė Amerikoje nesiranda dar moterių suprantančių jos politiką, turiu neatbutinai imti pluksną į ranką ir faktiškai nurodyti ant nevalomos „Žvaigždės“ kloakos. Paryžaitė klausia: „kam yra paskirta „Vienybė“? Pati abejodama atsako: „Gal žydams atkeliavusiems Amerikon?“ Tai-gi meldžiu godotinos Redakcijos atsakyti sijuotam gentlemanui, kad pagal mano išmanymo „Vienybė“ yra paskirta apvalymui lietuvių katilų proto nuo tamsybės mokslo, kurs su malda, pažadais dangaus ir visokių dieviškų mylistų iš doros Lietuvos padarė urvą, apsaugojantį Paryžaičių begėdiškumą (cinizmą)*).

„Nuo 4 metų“, anot „Žvaigždės“, gyvenanti Paryžiuje lietuvaitė žino rodos gerai, kad prancuzų ministras Vidaus Dalykų, p. Combes, pernai išvijo iš Prancuzijos 38,000 kunigų, kurie atsisakė išrodyti šaltinius užsilaikymo. Didžinma jų atkeliavo Amerikon, o tik maža dalis rado prieglaudą pas kaiserį Prusuose, kurs jiems rodo pavelijo apsigyventi klioštoriuose, bet smarkiai uždraudė mokinti vaikus. Parlamentasgi Prancuzijos šį metą uždraudė visose mokyklose mokinti krikščioniško mokslo, kaip pavojingiausio liuosybei ir blėdingiausio gerovei žmonių. Jis net kolonijose Azijos, Aprikos ir pietinės Amerikos gubernatoriams paliepė uždrausti mokinti kunigams, jeigu jie bandytų varžyti koku-nors būdu liuosybę žodžio, kaip tai mano daryti lietuviškas cinikas su išleistojais „Vienybės“ ir jos sądarbininkais. Tai-gi nors Lietuva ir būtų grynai katalikiška, kaip Paryžaitė sako, tai vienok kiekvienas lietuvis turi netik tiesą, bet ir

*) Mūsų žinodami „Žvaigždės“ „etiką“ laikome sau už labai negarbingą darbą su ja polemizuoti: gaila laiko ir triusol R.

priderystę klausiti savęs: kokią naudą gali duoti Lietuvai kunigų mokslas, skelbiamas laikraščiuose, mokyklose, klioštoriuose ir bažnyčiose, kada Prancuzijoje ir Vokietijoje laiko jį už blėdingiausį gerovei žmonių, o pavojingiausį liuosybei tų tautų?

Jeigu Paryžaitė suteiktų man nors vieną kunigišką laikraštį prancuziškoje kalboje, su tokiais palyginimais, kaip kunigai talpina savo „Žvaigždėje“, tai aš, pragyvenęs 15 metų Paryžiuje, pripažinsiu, kad viską tik Paryžaitė rašo vardan reikalų lietuviškų motinų nė ra melagystėmis — o jos būdą viešo disputavimo bei mokslo nevadinsiu daugiau cinišku ir parėdkas „Vienybėje“ kaslink liuosos mislies sądarbininkų bus geresnis.

K. V. Dembskis.

Iš lietuviškų dirvu Amerikoje

Scranton, Pa. Balandžio 24 atsibuvo T. M. D. k. susirinkimas, ant kurio susirinkę sąnariai nutarė atsisaukti prie T. M. D. kuopų, ir prie S. L. A. su šitoku užmanymu: ar ne būtų mumis naudingiaus suvienyti T. M. D. su S. L. A. ir dirbti išvien, nes kaip iki šiol buvo matyti, tai palaikymas tų dviejų organizacijų yra beveik per tuos pačius sąnarius ir agitatorius. Kada S. L. A. dar ne buvo persiskyres, tąsyk rodos kad T. M. D. daug buvo stipresnė negu dabar, nes valdant kunigams S. L. A. suma nesni lietaviai buvo labiaus pasišventę dirbti dėl T. M. D., kurie skilus S. L. A. vėl prisiėjo prie kelimo S. L. A., o T. M. D. agitacija pradėjo mažintis ir dr-stė pradėjo pulti. Suprantamas dalykas, kad be agitacijos tokia dr-stė ilgai užsilaikyti negalės ir turės nuulti. O palaikymas agitacijos S. L. A. ir T. M. D. skyrium dėl tų pačių sąnarių yra daug sunkiau negu dirbant iš

vien, nes: viena, kad tiem patiem sąnariam prigulint prie T. M. D. ir S. L. A. reikia panešt nereikalingi kaštai, k. t. užmokant už sales, apgarsinimus, kas, žinoma, sykiu atliekant susirinkimus ir tt. galima būtų padaryti daugiau naudos ir su mažesniai dėl abiepusių kaštais. Suvienijus T. M. D. su S. L. A. galima būtų pakelti didesnę agitaciją, pritraukti daugiau sąnarių, pasididintų kapitolas, būtų galima išleisti daugiau naudingų raštų ir abelnai daugiau prisidėt prie atgaivinimo mūsų tėvynės, Lietuvos.

Kuopos Komitetas.

Brooklyn, N. Y. Balandžio 24 atsibuvo Lietuvos Sunų dr-stės surengtos prakalbos, ant kurių buvo susirinkę labai gražus burelis abiejų lyčių lietuvių. Kalbėtojai: Juozas Šukis, Kazys Balčiunas, Jonas Perkunas (Newarko), Juozas Šunkskis, Jurgis Palubinskas, Elzbieta Sinkevychiūtė, Aleksandras Lappo kalbėjo apie visokius lietuvių darbininkų reikalus, k. t. apie kapitalizmą, carizmą, klerikalizmą, kuri traicė vienintėliai nori palaikyti darbinikišką vergiją. Tarpuose prakalbų deklamavo: Marė Kveselaitienė (Yonkers'o) — „Knygnešij“, „Nemudo atminčiai“, Nepažįstama mergaitė — „Žaliosios girios snaust paliovė“, Magdė Kilinskiūtė — „Karčios mūsų dienos eina“, Elzė Sinkevychiūtė — „Dirbk ir melskis“ ir „Ne tie yra didi, kuriems milijonai“. Visos deklamatorkos už dailų persakymą eilių gavo nesuskaitytus „bravo“ ir plojimus delnų.

Ant susirinkimo lietuviai nutarė pagarsinti žemiau sekantį nutarimą, kuris tapo tų pat parašytas ir, perskaičius p. Naujokui, demonstratyviškai visų priimtas. Jis skamba šėip:

Nutarimas

Apsvarstę, jog Maskolijos

caras nuo senų laikų buvo ir yra aršiausias priešas laisvės ir apšvietos ir kad ant to tiktai remiasi jo galybė ir sostas.

Ištyrę, jog carizmo politika stengiasi vis daugiau ir daugiau užgriebti tautų po savo valdžia, kuriose paskui užmuša ir išnaikina liuosybę ir kultūrą.

Matydami, jog carizmas atgal šimtą metų paglemžė mūsų tėvynę—Lietuvą ir surakino ją į pančius vergijos; atėmė spaudą, išžudė mūsų tėvus ant kartuvių, užgriebė plėšikišku būdu šalies turtus ir iki šiai dienai tebesmaugia mūsų tautišką dvasią.

Ištyrę, jog maskoliškas carizmas stovi ant sargybos kucnedoriausios reakcijos ir kucbiauriausio konservatizmo, apdengia tą viską despotizmo sparnais su pagelba militariškų spēkų; jog carizmas, kaipo visasvietinis žandaras gresia visam civilizuotam svietui sugriebti į despotizmo reples tolynžengystos bėgi.

Mūsų, Brooklyno ir aplinkinių lietuvių, susirinkę 24 balandžio, 1904m., nutarėm mesti carizmui savo papeiką visuose jo darbuose abelnai, ir dabartinėje karėje su Japonija ypač, kurioje linkiame Maskolijai prakišimo, o Japonijai, kaipo progresyviškesnei tautai, laimėjimo.

Šiuomi nutarimu, kviečiam visas mūsų revoliucijines spēkas į kovą su despotizmu ir jo tarnais. Podraug keliame skundą ant visų mūsų nuo carizmo paneštų skriaudų prieš akis viso civilizuoto svieto.

Šalin su carizmu!!!

Tegyvuoja liuosybė ir meilė!!

Vardan Brooklyno lietuvių L.S. dr. agitacijos Komitetas.

New York. Čia išėjo iš proto visiems gerai zinomas Juozas Matutis, kuris tarpe svetimtaučių buvo pasidavęs už vokiečių ir vadinosi „Alfredas Matutas“. Jis pirkliaavo

vairiais maž nožiais: knygoms, rašančiais, kryžiukais, žiedais, monais ir buvo net „Lietuvos“ agentu. Jis sublundime norėjo nušauti savo pačią, kuri pusplikė nakti išspruko laukan. Pati vienok jį skundžia, kad jis tyčia norėjęs ją užmušti ir beprotystėje tik nusiduodas.

L. Ereminas.

Waterbury, Conn. Gal niekur kitur nėra aplinkui tiek apsigyvenusių lietuvių ant ukės (farmų) kaip aplink Waterbury, Conn. Daugumas lietuvių sutaupinę keletą dolerių nusipirko farmas, kur sau laimintai gyvena. Kiekvieną ketvergą lietuviški farmeriai atvažiuoja į lietuviams apgyventą miesto dalį kur atsigabena lietuviško sviesto ir surio. Kiek kartų taikėsi kalbėti su lietuviškais Amerikos ukininkais, džiaugiasi iš savo apsigyvenimo ant ukės.

Laike čia buvusiu pas kun. Šaurusaitį missijų, kun. Gričius iš Bostono pasakė va kokį pamokslą, sako: „Aš jums mieli klausytojai privesiu tikrų atsitikimų iš mano sapno. Aš sen supnavo, kad aš sen buvo peklo. Vo ar numat ku aš tūn mačiau, vo gi mačiau šituos Maksvos universitete mokslinčius, mundragalvius, šitus visus daktarus ir bedievius raštininkus ir be maž ko teisybę pasakius visi buvo peklo. Visi buvo peklo, kurie sako, kad vištelė kiaušinėlių padede be Divo. Susigriaudik, mielas broliu ir sesuo!“

Kaip tik sulaukiau „pabungos“, ir pamislyjau sau, na tai tau ir missijos. Kam jos tinka ir ko iš tokių missijų gali pasimokyti? Geriaus, kad skelbėjas panašių missijų, turėdamas milžino pajiegas, eitu ant kelių metų į klioštorių, kur galėtų su gelda smiltis nešioti iš kalnų į klonius ir lyginti paviršį žemės globuso. Daugiau padarytų naudos.

Susiv. L. A. 11 kuopa su-

rengė 1 gegužės vakarieng, kur nors trumpai buvo apvaikščiota ir 1 diena gegužės, darbininkų šventės. Keletas iš tų susirinkusių laikė prakalbas, aiškindami apie darbininkų ir Susivienijimo reikalus. Iš prakalbų ir vakarienės visi buvo užganėdinti. Pelnas iš vakarienės buvo paskirtas dėl delegatų ant 19 Seimo.

Waterburio lietuviai, o ypačtingai daugumas Susiv. sąnarių, nemažai nusidvyjo pamatę ne perseniai „Vienybėje“ parašyta iš Forest City, Pa., apie daromas intrigas dėl Susiv. per Waterburiečiams gerai pažįstamą J. Krečiką. Musiškiai atmena Krečiką, kaip jis buvo atsilankęs Waterbury ant 14 Seimo, kur vieną vakarą nuėjęs į viešbutį ant nakvynės kėtik patį savę dujomis (gazu) neužsidusino. Mat nežinojo, kad gazas reikia užsukti, o jis nabagelis neužsukęs, užputęs, sau ramiai atsigulė. Buvo darbo pakol atgaivino, na, o dabar pasiliko taip daug žinantis, kad net Susivienijimui nori kenkti.

Bažnytinis.

New York. *Atsiliepiamas p-ai X. X.* Labai ačiū tamistai už kritiką perstatymo „Keistučio“. Seniai mes malonėjome išgirsti teisingą sprendimą, iš šalies, apie mūsų darbus — bet vis buvo veltui. Vienok tamistai šiuom kartu teipat truko dalies apsipazinimo su reikalais perstatymo ir visose aplinkybėse jo sutaisimo. Jeigu viską logiškai tamista butum sprendęs, tai nebutų reikėję ne X. X., kadangi su gerais darbais ir pamokinimais slėptis nėra reikalo. Jei teko tamistai matyti perstatymus operose, kur lošikai vien iš to gyvena, vienok ir tų nevisada gerai perstato. Ar išsykio tampa visi tobulais ir atsakančiais? Juk čia tik preliminariski (įžengtiniai) žingsniai tobulinimesi kaip lošikų, teip ir pub-

likos. Kritika turi prisitai kinti laiptui tobulumo, o ne iš višaus aštriais dygliais badyti; tas gali pagadinti daugeliam akis. (Mums rodos, kad kritika delto ir vadinasi kritika, kad ji be jokių pataikavimų išreiškia tiesiai savo nuomones. Kas kita yra, jeigu kritikas turi apie dalykus kreivas nuomones, tada reikia jo blogi keliai nurodyti. R.).

1902 m. Baltimorėj po perstatymo „Keistučio“ aktoriai ir draugai, apie 20, turėjo primokėti perstatymo kaštų po \$1,98; ir su tuom tos dr-stės darbštumas apmirė. Ar gi ne tas pats kitur?

New Yorko, arba Brooklyn, Daukauto dramatiška dr-stė jau keletą sykių perstatė šią ir kitas dramas bei komedijas, o ant nekurių turėjo teipgi pralošti, nerokuojant darbo ir laiko. Bet dr-stės mieris yra — pripratinti sąnarius ką nors veikti akyse publikos, o laikui bėgant gali iš jų atsirasti gerų lošikų, kalbėtojų ir juokdarių. O jeigu šiadien tą darbą atlikome negeriausiai — tą ir patį matome.

Labai yra miela kritika, kuri nurodo klaidas, bet neišjuokia. Tamistos kritika rodo, jog turite mūsų dr-stėjų draugų ir nedraugų, ir gal malonėtum jos nupuolimo?...

Nežinote, kaip yra sunku surinkti veikiančias ypatas ir jas kaip galint prirengti, kad galima būtų ką-nors su jomis veikti? Pamėginkite, o atrasite, ir žinosite kokioj formoj rašyti kritiką. (Rodos, kad rašėjas labai apgailestavo visas rengime teatro sunkenybes ir labai prijautė rengėjams. R.) Šiame gi pišinyj, tamista teisesnius tarinius įpynei į vortinklius, o su kreivais pakilai per augštai. Geizdamas ramumo ir nekenkti užsiimantiems progreso darbu ir tamistos nekurias klaidas turiu užslėpti. Taigi, matote, kad kritikavimas nediplomuotų ir neturint-

čių pajiegy atlikti artistiškus darbus yra pavojingu; kadangi toki sunkūs ir nenaudūs darbai, prisidėjęs žiauriai kritikai gali ir darbščius vyrus pastumėti šalin.

Kad dar turime visi mokintis, tai tiesa; bet kad mūsų rašėjams, o ypač kritikoriams truksta logikos, tai, o sviete!

Vincas Karalius.

Minersville, Pa. Balandžio 16 naktįj pribudino tulo kampilio gyventojus baisus riksmas. Kada išsiaiškino kas tų pasidarė, pasirodė, jog tai lietuviai piaustėsi viens-kitą su peiliais!... Mat ant ko mūsų vientaučiai praleidžia savo gabumą, spēkas ir kunišką bei dorišką pajiegy! —

Kada seniaus dar buvo mūsų tėvynė galinga, kurios galybės ir harmonijos gyvenime jai pavydėjo net susiediškes tautos, tai istorija mums rašo, kad tarpe lietuvių žydėjo labai grazi vienybė, nes ją stengėsi prilaikyti dvasiški šalies vadovai — Kryvių-Krivaitis su mažesniais kunigais ir vaidilutėmis. Ar stengiasi sekti jų pėdomis mūsų kunigai? Ne, jie dar ardo vienybę — netaiso.

Broliai, lietuviai! Tol mes nepasieksime tos laimingos senobinės galybės, kol nesistengsime visi susivienyti į kruvą. Rašykimės prie S.L.A., S.L.I. ir T.M.D., o pamatysime, kaip greit atsikratysime nuo ardytojų vienybės ir naikintojų tėvynės!... J. K.

— Nuo keletos metų jau buvo apsisotoje Minersvilleje peštynės, bet apsigyvenus kun. Dargiui, pasirodė „Žvaigždėje“ žinios, kad čia esanti didelė stoka darbininkų. Tą perskaitę, daugelis čia lietuvių atvažiavo jieškodami darbo. Vienok darbo daugelis negavo ir, pravaikštineje kelias savaites, išvažinėjo atgal. Kunigui rūpėjo, kad padidinti skaičių savo avelių. Teisybė, — keletas prisidėjo, bet ant nelaimės

vietinių tykių gyventojų: visi pribuvėliai iš Shenandoah, Mahanojaus ir New Philadelphijos pasirodė esą garsūs peilinkai...

16 balandžio ieškodami „šliuptynių“, dievučiai iškėlė tokią kovą, kad tuli dar šią dieną guli ligonbutyje, o kiti namie sutinę nuo geros vaišies!... Siuom kartu neminėsiu tų pėstukų vardų, bet jeigu nesiliaus ant tolesnio, tai nebus užslepti jų biaurūs darbai.

J. Ramanauckas.

So. Boston, Mass. Kaip minėjau 16 Nr. „Vienybės“ apie Griciutę ir Babrauskiutę, kurios, apdaužiusios savo draugę, buvo pabėgę; bet vėliaus tapo sugautos ir, statytos prieš sudą, užsimokėjo po \$20,00 Negelbėjo nieko ir advokatai. Pinigų išpylė labai daug. — Mat, mūsų lietuviai, kad ne šę, tai tę gauna pinigus sukšti. Primink tokiems paaukauti kokį centą tautiškiems reikalams, tai išgirsi, ko negirdėjęs.

Apart užsimokėjimo bausmės, minėtos merginos tapę pavartytos ir nuo darbo.

Mylintis.

Turners Falls, Mass. Čia lietuvių yra nedaug, vos 6 šeiminės ir 50 pavienių, kurie išsiskirstę, tai gyvena mieste, tai bernauja po farmas. Miestiniai dirba dirbtuvėse, kurių čia yra: 1 peilių, 1 medvilnės ir 3 popieros. 13 balandžio apsilankė čia senas Bostono klebonas, kun. Gricius, kurs aprupino vietinius lietuvius „Dievo mylistomis“ ir kalbino lenkus, kad statytųsi sau bažnyčią ir pasiimtų ji sau už kleboną. *K. Šimkonis.*

Plymouth, Pa. Gegužės 5 čia atsitiko didelė nelaimė: Nr. 11 kasyklėje eksplodavo pilna dėžė (baksas) dinamito ir uždegė gazą, nuo ko pasidarė baisi perkunija ir pakilo didelė ugnis. Du kalnakasiai už-

mušė ant vietos, kitudu dar spėjo nuvežti ligonbutin, bet ir tie tuojaus mirė. Penktas dar išbuvo dieną gyvas. Kiti du sužeisti gal pasitaisys. Kunai sudegintų bausys pažiūrėti: juodi ir sukapotai.

Vienas iš sudegintų tik ką buvo susižiedavęs ir už kelių dienų jau mislijo imti šliubą. kitas dar visai neseniai apsidėdęs. Vienas lenkas tik ką atvažiavęs iš savo šalies. Lietuvių nesužeidė nė vieno.

Broliai, kalnakasiai, neveskit nėvienas iki dirbate po žemės! Nors nevedusio gyvenimas išrodo labai netikusiu (nes ir aš pats nevedęs), vienok kaip prisiziuri koks gyvenimas apsidėdusių, ypač atsitikus kokiai nelaimėi, tai tik nors savę susiramini, kad ir nežmoniškai gyvendamas.

Vedęs darbininkas eina į darbą ir, atsisveikindamas su pačiais ir vaikais, nežino ar pagrižs iš darbo, ar ne. Kiti pareidami dar randa pačias prisigėrusias su svetimais... Moteriu gi daugumas išleidžiamos vyrus į darbą, rankas iškėlę meldžia augščiausio, kad jos vyras nebepareitų... Kaip kad pernai lietuvis J. Pajaujis, nesutikdamas su savo motere, nuėjo į kasyklę ir turbut tyčia žmogutis uždegęs 25 sv. parako sušuto. Moteris, kuri pirmiausia prašydavo Dievo, kad jos vyras nepareitų, džiaugiasi kad jos prašymų išklause ir, pasiėmus iš drėčių vyro pinigų, apsidėdė su lenku.

Aš nė vienai merginai neveliju tekėt už mainierio, arba kasyklėse dirbančio.

Jaunąs mainierys J. S.

Telegramai su linkejimais.

Pernai ant 18-to seimo S. I. A. į Brooklyn, N. Y. išviso tapo prisiūsta net 80 telegramų (skaitykit „Atskaita“ num. 5) su linkejimais, už kurių per siuntimą kompanijoms tapo

uzmokėta net \$36,39, skaitant už pirmutinius 10 žodžių 25ct., už kitus pridėtinius po 2 ct. už kiekvieną (iš Kalifornijos už 10 žodžių \$1,00, o už pridėtinius po 7 ct.), neskaitant adreso ir parašo siuntėjų, už ką mokėti nereikia. Jeigu tie telegramai su linkejimais būtų tapę prisiūsti laiškuose, tai būtų kaštavę tiktai \$1,60, o žmonių kišeniuose būtų likę \$34,76.

Vietoje lobinimo kompanijų ant ateinančio seimo padarykime šiteip:

Nė vius nesiųskime telegramo, o parašykime savo linkejimus gromatoje ir įdėję kopertą, užlipinę markę už 2 ct., pasiųskime pačta ant seimo adreso:

*The Lithuanian Convention,
Egan's Hall,
Shenandoah, Pa.*

ir prie kiekvieno žodžio laiške parašyto pridėkime po markę (stempą) už du centu, arba tą prekę, kiek būtų reikėję užmokėti siunčiant telegramą (markes reik suvynioti į atskirą popierą, kad nepriliptų prie laiško, nė tarp savęs nesuliptų). Tokios gromatos bus lengviaus perskaitomos negu telegramai, nes telegrafistai teip sudarko lietuviškus žodžius, kad tulus vos galima perskaityti ir suprasti.

Siuntėjai linkejimų gromatose gali paskirti tą sumą ant tautišku reikalų pagal norą, kaipo tai: delegatui į darbininkų seimą, mokslaeiviams arba kankintiniams. Seimo vyriausybė surašys visus vardus siuntėjų, ir tuos pinigus (markesė prisiūstus) nusiųs į redakciją su pagarsinimu, kiek ir ant ko kas aukavo. Tokiu budu vietoje telegrafų kompanijų sušelpsieme savo tautiškus reikalus, ir linkejimai bus tuomi vertesni, kada bus parašyti sava rauka ir suprantamai, negu sudarkyti telegramai, kuriuos net sunku perskaityt.

Linkejimai gromatose rašyti ir prisiūsti seimui turėtų būti priimti tik tokie, prie kurių bus pridėta dvicentinių pačto markių tiek, kiek būtų reikėję užmokėti už telegramą.

Laiškus su linkejimais galima rašyti jau nedėlioje (22 d. gegužio) iš tolesnių vietų (iš Kalifornijos reik rašyti apie 18 gegužio), o panedelyje ir utarninke (23 ir 24 gegužio) iš artesnių vietų, kad laiku atėitų ant seimo—nepasivėlintų.

Pasitikiu, kad geros valės tautičiai pritaris šiam užmąnymui ir sušelps tautos reikalus, vietoje pralobusių kompanijų, nė vius nesiųs telegramo, bet laišką su pridėjimu dviejų centų markėmis už kiekvieną žodį.

P. Mikolainis.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

Užsimokėjo:

Boston, Mass.	
Seni:	Petras Lazauckas 60
	Jonas Kaminskas 60
	Kaz. Lapinskas 60
	Juoz. Kalinauckas 60
	Petr. Stanis 60
Nauji:	Mot. Šilelis 60
	Marijona Šimkoniutė 60
	Kaz. Ambraza 60
	Leonas Mačis 60
	Alek. Šimkevyčius 60
	Juoz. Geriba 60
	Pran. Pravalinckas 60
	Jonas P. Šidlauckas 60
	Pran. Jomantas 60
	Petr. Žilinskas 60
	Jur. Orinas 60
	And. Mikalauckas 60
	Ant. Valinčius 60
	Petr. Jurevyčia 60
	Sim. Marma 60
	Mikol. Paškauckas 60
	Petras Kubilius 60
	Tad. Pivarunas 60
	Nik. Krukonis 60
	Mik. Savulionis 60
	Petras Kaluzevyčia 60
	Kaz. Šluzevyčia 10
T.M.D. Sekr. <i>A. Ramanauckas.</i>	

Susiv. L. L. V seimas.

Philadelphia, Pa., 5 birželio, 1904 m., atsibus S. L. L. seimas, kuris atsidarys 10 A.M. Apie vietas seimui ir sustojimui delegatų teiksis pagarsinti vietiniai rengėjai seimo.

Godotini draugai: kuopos ir pavieniai! Štai jau 5-tą seimą ruošiamės atlikti, ant kurio ypatingai dang prisikrovė svarstymui svarbių dalykų. Tai gi godotinos kuopos rinkdamos savo delegatus apsvartykit gerai mūsų, kaip liuosai mislyjančių žmonių, reikalus ir spręskit iš visų pusių paduodami gerus ir naudingus S. L. L. užmanymus ir projektus. Mēs matome, kaip mūsų Susivienijimas, nežiurint į visokias paines, nė intrigas kunigijos, drąsiai žengia pirmyn, bujoja skaitliuje, neša apšviętą broliams lietuviams, stengdamasi juos išliuosuoti nuo jungo carizmo ir juos išnaudojančio klero. Ypatingai mēs norėtume atkreipti atydą lietuvių inteligentų, kurie gerai mato kas skandina mūsų brolių vargdienį, kad skubytusi prisidėti su savo dėšine—rašydami valnamaniškus raštus ir padėdami juos išleisti bei paskleisti tarpe tamsių sluogsnių lietuviškos visuomenės. Toks yra tikras kelias prie atkėlimo tautos, tai keliavedė žvaigždė prie išliuosavimo žmonelių iš vergijos!...

Ant 5-to seimo bus svarstoma tarp kit-ko šie svarbiausi dalykai:

1) Sutaisymas konstitucijos ir čarterio išėmimas (čia reikia kad delegatai būtų gerai nuo kuopų painformuoti apie konstitucijos surėdymą).

2) Sprendimas apie išsiuntimą ant tarptautiškojo darbininkų kongreso delegato. (Tame reikale atsišaukiam į visas Amerikos socialistų kuopas ir pavienius, kad teiktųsi prisiųsti savo delegatus, kur galėsimė visapusiškai tą dalyką ap-

svarstę nuspręsti, ką turimė ir galimė daryti. Čia gera proga socialistams atlikti savo seimą draug su mumis).

3) Apskundimas Maskolijos caro į tarptautišką sudą Haagoje, už atėmimą lietuviams spaudos.

4) Rusinai ir vėl užmano išleisti tarptautišką angliškoje kalboje laikraštį, kaip jau buvo užmanyta ir ant Pittsburgo seimo; tai gi jie kviečia prisidėti ir lietuvius ir žada tam dalykui spręsti atsiųsti ant mūsų seimo savo delegatą.

Matote, broliai—lietuviai, kad daug ir svarbių dalykų bus svarstoma ir nepatingėkit apsilankyti ant mūsų seimo kad ir pavienios ypatos, kuriems rupi žmonių gerovė ir tautos labas.

Su godone S. L. L. prez. K. Balčiūnas, 256 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Užmanymas naujo laikraščio.

Scrantono, Pa., lietuviai per 1-mą gegužes atšventę darbinikišką šventę susirinko pas lietuvi, J. Gilbaitį, dėl pasišnekėjimų apie tautos reikalus. Čia buvo ir p. J. Ardanas, redaktorius rusiniško laikraščio „Svoboda“, kuris laikė mažą prakalbą ant labai svarbios tamos, minėtinai: jis pasakė, kad rusinai pradėję Europoje išleisdinėti vokiškoje kalboje laikraštį, „Die Ruthenische Revue“, kurio mieris yra parodyti visam civilizuo tam svetui, kokias skriaudas kenčia rusinai nuo stipresnių, juos užgriebusių, tautų. Tas laikraštis išėidinėja kas dvi savaiti ir labai svarbią padarė ant svetimtaučų įtekme, teip, kad apie rusinus pradėjo šnekėt prancuziški, vokiški, angliški ir net japoniški laikraščiai. Prancuzų minėštras (koks?) pataria rusinams skųstis į tarptautišką sudą, kur žada juos paremti. Žodziu sakant, tai

toks pat laikraštis, kaip kad atgal keletas metų buvo užmanyta išleisti per Amerikos lietuvius, lenkus ir rusinus angliškoje kalboje laikraštį „Freedom“. Tai gi p. Ardanas padave užmanymą susijungti lietuviams su rusiniais ir uždėti tokį laikraštį čia Amerikoje, kurį išleisdinėdami angliškoje kalboje parodytumėm svetui, kokias mēs skriaudas kenčiam nuo Maskolijos ir nuo fanatikų lenkų. Toks laikraštis turėtų būti rėdomas per lietuvi ir rusiną, ir kaštus turėtume panešti lygiai. Mēs, Scrantono lietuviai, tam užmanymui prietarėme. Paskiaus sudėjom pradžiai to dalyko \$12,40 aukų, kuriuos pinigūs sudėjome pas F. Živatkauską iki bus gerai tas dalykas visuomeniškai apsvarstytas ir padaryta to darbo pradžia. Aukas davė: p. Ardanas \$4,00, V. Šunskis \$1,00, J. Judickas \$1,00, J. Raslavyčius \$1,00, M. Valentinavyčius \$1,00 ir kiti po mažesnę sumą.

P. Dubickas.

Apgarsinimai.

Sziuom pagarsiname jog red. „Vienybės“ tapo prisiųsta tikiety išlaimėjimui 1000 dovanotų p. Naujoko cigarų, naudai mokslaeivių. Todėl norinti gauti tų tikiety, tesikreipia į „V.“ redakciją.

Jauni mokslaeiviai ir partijos Lenkijoje.

III.

(Zr. „Vienybės L.“ 16 Nr.)

Lietuvių mokslaeivių skaitlius labai mažas, kadan gi mažai teyra išsigalinčių leisti į mokyklas savo vaikus. Ekonomiškas stovis nedaleidžia duoti miniai prigulinčio apsišvietimo. Kas lytisi lietuviškų bajorų, tai jie beveik visi (?R.) supolionizuoti, arba ir sumaskolinti. Ponai gi, tiejie užmiršo savo liežuvį, pagaliaus gė-

dinasi tėvyniškų pavardžių ir vadina lietuvišką kalbą „klopišku klegėsiu“ (gwar)*).

Neapsti lietuviška inteligencija, tai išsilavinę ir apsišvietę praščioikai, pripratę prie sunkaus ir bruvaus (mozolny) apdirbimo dirvos. Jinai tai pasiėmė sau už tiksłą ištraukt visą liaudę iš užkerėto (začarovanogo) rato prietarų, apšviest ją, idant suprastų savo reikalus ir idealus, vardan kurių turi kovoti (ant nelaimės, čia tautiškas šovinizmas teip gi užėmė pirmą vietą) 19-tas šimtmetis tuom atsižymėjo istorijoje, kad visos, pagaliaus ir mažiausios tautos išsibruožė iš po glėbio didesnių ir pradėjo jieskoti kelių, kuriais galima prieti prie individuališko gyvenimo ir draugiško solidariskumo. Lietuviai davė ir gi atjausti, kad jų širdyse plasnoja tas pats jausmas, pripildydami kalėjimus ir Sibirą savo karžygiais. Jų kova buvo tuom sunkesnė, kadan gi Maskolijos valdžia nepavelija jiems turėti savo prigimtoje kalboje raštų, nė pagalaus spaudinti malda knygių. Smulkausj daigtą reikėjo su vargu traukt iš užsienio (rubežiaus).

Tokis vargo—pelės triusas mus vertė nusistebėti, kurio

*) Šiadien jau didesnė pusė lietuvių, dirbančių ant tautiškaikulturiškos dirvos, remiasi ne ant tokių ištautejusių ir pasvaigusių lenkystėje ponų, bet ant didesniosios lietuviškos draugijos luomos, t. y. ant darbininkų, kurie tik vieni dar prilakė visus likučius mūsų išdraskytos tautos ypatybių. Suprantama, jog būtų labai gerai kad prisidėtų tautiškuose darbuose ir ponai, ir jie turi padaryti, jeigu nori naudotiesi vaisiais lietuviškos žemės; bet kad gi jų šiadien prieto niekas negali priversti, ypač kad jie ypatoje viešpataujančio carizmo randa sau tėvišką globą, tai mēs negalime gaisuoti laiko ant atvetimo ant kelio išvirtusių į lenkus ponų (kurie juk gerai mato, ko šiadien Lietuva reikalauja), bet turime auklėti gerus darbininkus ir kovėjus liuosybės iš savo tarpo. Red.

vaisius vienok šiadien matome kas žingsnis. Mes, jauni lenkai, statėva sau už pavyzdį toki krutumą mūsų draugų-lietuvių ir stengevose su jais susiartinti. Bet, ant nelaimės, mummyse ičiepytas šovinizmas ir lietuvių toks pat, tik jau reikalingas (iš taškoregės lietuvių tėvynainių), pavelijo susigretinti tikrai pavieniams ypatoms ir tai labai nedaugeliui, tuomtarpu kaip abelnas lenkų elementas pasiliko nuo lietuvių iš tolo.

Lenkai („Tautiška Demokracija“) nepripažįsta lietuviško judėjimo. Lietuviai jaučia nuo mus įžeisti esą už lenkinimą Lietuvos, bet tie prietikiai neprivalo kliudyti gelbėti vieni-kitus kovoje prieš bendrą priešą.

Kadlenkiška, „Demokracija“ davėsi pagauti į slastus ir kad lietuviai tėvynainiai veda savo tautą prie to paties šovinizmo ir užsibruožimo savyje — tas daugiau negu aišku.**) Bar-simės, cikvosime energiją vaiduose tarpu savęs, o tuom patim suvėluosime nugriauti su-trandijusį carizmo sostą.

Nes kas yra lengviau, kaip susiundyti vieną tautą priešais kita? Roma redėsi savę su tuom imamū (deviza) šimtmečius, Austrija tik tokiai politi-kai pasidėkavojant užlaiko sa-

**) Autorius klaidingai primeta šovinizmą lietuviams, kurių menamas šovinizmas baigiasi atjieskojimu savo tautiškai-politiškų tiesų. Kas-kita yra šovinizmas lenkų, kurių neteisina ga šeiminkavimą Lietuvoje, nors ir pavidale „Tautiškos demokracijos“, pripažįsta ir pats autorius. Negalima vadinti šovinistais net tų lietuvių, kurie nori atgauti Lietuvai politišką galybę laikų Keistučio ir praplatinti ją ant geografijos laikų Gedimino, kadan-gi istorijos bėgis parodo, jog lietuviai su lenkais nėra surišti nė Jagėlos užkuryste ant lenkų karalaitės Jadvygos, nė Liublino bei anks-tybesnėmis unijomis. Lenkai skaitydami lietuvius už menką tautą, kas žingsnis savo žodį laužė, ir visame kame lietuviai nuo priešų turėjo ap-siginti patįs.

vo pilnybę, o Maskoliją sukilime 63 metų sunaudojo tą patį pragumą: prieš kovojančius išsiuntė jų pačių brolius —ma-ziukus ir kacapus.

Susibendravimas mūsų dėl bendro veikimo prieš dabartinę valdžią tik tada įvyks, kada mes platinsime apšvieta socija-listiškoje dvasėje; bet tas socia-lizmas turi but grynas, be priemaišų kokių kitų partijų ir atskalų, kurios iškraipo idėjas socializmo sulyg savo tiks-lų ir reikalų.

Širdingas paspaudimas del-no lietuviškiems draugams nuo jauno lenko

A. Straut (A. Gviazdovskis).

Isz visur.

Lenkiški laikraščiai rašo, buk neseniai Varšavoje mās-kolių valdžia nuzudziusi 18 lenkų, už prigulėjimą prie re-voliucionierių. Jeigu tai būtų teisybė, tai Maskolijos redas skubinasi sutrumpinti savo viešpatavimo dienas kaip Len-kijoje, teip ir Lietuvoj. Istorija liudija, kad visi toki skerdi-mai buriais dėl valdžių buvo fatališki. Teip buvo ir su Tur-kija, kuri išgalabijusi minias serbų, umai pragaišino Serbija ir jau amžinai.

Iš republikos Liberija, Ap-rikoje, praneša vokiški misi-jonieriai apie biaurius pasi-el-gimus svetimų šalių pasiunti-nių, kurie įvairiose vietose atvi-rai gando tenykštes moteris ir atlieka su jomis kriminališkus darbus. Gyventojai bijo prieš-tas biaurybes pasipriešinti, nes europėjiški „civilizatoriai“ tuojaus paleistų ant jų savo kanuoles.

Netoli Seviles, Ispanijoje, pradėjo tuloj apielinkėj slink-ti žemė; mat apačioj buvo la-bai perdaug jos išmesta be imant angles. Tai gi vienoje kasyklėje užgriuvo labai daug anglekasių. Iki šiol tapo iš

rausta iš griuvėsių daugiau penkių dešimčių lavonų; kita-tiek, ar dar daugiau visai ne-gali surasti.—Baisus myris!

Panaši kastynių tragedija atsitiko netoli Johannesburgo, Transvaaliuje, Piet. Aprikoje, kur 43 angliakasiai iškrito iš lopšio į gilumą 2,000 pėdų. Apie tai, ar jie liko gyvi, tur-but jau nereikia paaiškinimo.

Caras „iš savo malonės“ do-vanojo trims didžiausioms Ma-skolijos revoliucionieriams gyvastį, kurie buvo nuteisti pakarti. Vienok jis uždarė juos ant viso amžiaus kalėjim-an, kas lyginasi mirčiai ir dar baisesnei, nes maskoliš-kuose kalėjimuose torturos po-litiškų prasikaltelių yra aršes nės negu viduramžinių laikų Bastilija, arba rumas Šv. An-gelo. Vardai jų yra šie: Ger-šuni, Melnikovas ir Grigore-vas.

Susirinkimai.

Shenandoah, Pa., 23 k. S. L. A. extra-mitingas 15 gegu-zės, 2 po pietų, Wilkinsono svetainėj. Užkviečiame visus sąnarius ir norinčius prisirašyti. Sekr. Jurevyčius.

Spring Valley, Ill., Dr. Lie-tuvos Sunų 14 gegužės, 7 va-kare, A. Skinkio salėj. Specia-liška sueiga, ant kurios teiks is visi sąnariai ateiti ir atsivesti naujų. Sekr. Bendorius.

Plymouth, Pa., 5 kuopos (Valančausko) S. L. A. nedė-lio, 15 gegužės, 2 val. po pie-tų, „Vienybės“ redakcijoj. Už-prašom visus sąnarius ir no-rinčius prisirašyti, nes bus sprendžiama svarbus dalykai. Sekr. K. Brazys.

Aukos kankintiniams.

Pana, Ill.

P. Kaminskas	25
B. Bainickis	25
J. Ročkus	25
D. Vitkus	25
V. Burauckas	25
B. Vainauckas	25
J. Ragutis	25

A. Kardokas	25
P. Užpera	25
J. Jokubaitis	25
S. Stelnionis	25
J. Urbanavyčius	50
J. Miliauckas	25
J. Janulionis	25
J. Kaminskas	25
J. Urbanavyčius	25
J. Miliauckas	25
J. Pranckelis	25
P. Šestakauckas	25
J. Vaidauckas	25
A. Pavilionis	25
K. Buževyčius	25
M. Karpavyčius	25
M. Jeramavyčius	25
J. Unbrasa	25
M. Vaičiulis	25
P. Karpus	1,00
J. Kupus	25
A. Dereskevčius	25
J. Karpauckas	25
J. Sintauta	25
S. Stočkųs	25
Smulkesnių	1,00

Viso išimant 10c. persiunt. ir lieka 4,00

Spring Valley, Ill. L. S. Dr. 3,00
Juzė Matulaičiūtė S. Manch, C. 25
M. Glaveckas, Shenandoah, Pa. 50
Jonas Ardanas, Scranton, Pa. 1,00
Wilmerding, Pa. per Morkuną 1,00
Buvo \$587,02

Lieka izde \$596,77

Aukos mokslaeiviams.

Pana, Ill.	4,90
J. Matulevyčiūtė, S. Man. C.	15
Spring Valley, Ill. L. S. Dr.	1,50
New Britain, Ct. Dr. Žirgvaikio	4,00
Wilmerding, Pa.	1,00
M. Glaveckas, Shenandoah, Pa.	50
Buvo	\$26,69
Viso	\$38,74

Aukos A. Viztaliui.

Hastings, Pa., lietuvių	38
J. Matulevyčiūtė, S. M. C.	10
Spring Valley, Ill. L. S. D.	60
Pana, Ill.	1,00
M. Glaveckas, Shenan., Pa.	25
Wilmerding, Pa.	60
New Britain, Ct. Dr. Žirgvaikio	1,65
Buvo	\$45,51
Sykiu	\$50,09

Ant kelionės liet. delegato į Nyderlandiją.

M. Glaveckas, Shenan. Pa.	75
Buvo	\$266,73
Viso	\$267,48

Aukos atspaudinimui Dr. Sliupo knygos.

New Britain, Ct. Dr. Žirgvaikio	4,00
---------------------------------	------

Herbert Spencer.

(Pagal P. Krapotkin'ą)

(Tęsa).

Ore balso vilnys teka tolyn su greitumu kuone 300 metrų į vieną sekundą, ir jos pasiplatina mums taip gerai žinomu būdu, jog mes galime jas matematiškai suskaičiuoti. Tai jau seniai buvo žinoma. Bet dabar tapė atrasta, kad šiluma ir šviesa, o teip gi elektrybė lyginai tokia pat būdu tolyn teka, tikta su greitumu 300,000 kilometrų į vieną sekundą. Galbut yra skystesnė medega negu oras, kuri elektriškuose fenomenuose suvirbinama esti; bet gi elektrybė sužadina tuos virbėjimus, kurie lyginai tokie yra, kaip kad varpus skambinant ore įvyksta, ir kuriuos mes galime matematiškai suskaičiuoti.

Beabejonės tatau neženklina, kad mes viską žinome apie elektrybę: nežinia apspinta mus iš visų pusių, bet visgi tai yra punktas atsiremimui. Galime su žemėmis susinėšinti, nereikalavdami pomarinio kabelio; ir naujienomis pasidalinti galima tarp garlaivių kurie su pilna greitybe atlieka savo kelionę.

„Bet iš ko gi susideda toji medega teip virbanti?“ galbut kas pasiklaus. — „Aš nieko nežinau toje valandoje, nežinau, kaip kad žinojau 50 metų atgal apie elektrybę ir šilumą“, yra atsakymas. Ir jeigu prisipykęs klausum: „Ar po 50 metų bus kas nors apie tai žinota?“, tai nieks juk negalėtų ką nors pasakyti. Kas galėjo 1860 m. atspėti, kad galop šimtmečio galima bus paleisti elektriškus virbėjimus iš Airijos į New Yorką, kad nežinojome elektrybę susidedant iš panėšių virbėjimų kaip kad šviesa? Mėginkime mažiau religišku ir kitokių paikystų mokinti mūsų mokyklose, idant padrasinimas kiltų — visuomet padrasinimas jaunuose dvasėse — ir qui virra, verri!

Tai yra viskas, ką mums mokslas gali pasakyti

* * *

Na-gi, Spenceris yra daugiau pasakęs, ir kas daugiau, tai buvo per daug.

Jis tvirtino, kad anapus tulo rubežiaus guli — ne tai, kas nėra žinoma, bet ką galbut po 100 metų bus galima žinoti, bet tai, kas nėra sužinotina, ko mūsų išmintis negali atžinti; ant ko Frederic Harrison, angliškąs pozityvistas, šiaip teisingai užtėmyjo: „Ak, sakyk bent nusiduodas žinoti labai daug apie tai, kas yra nežinoma, iš ko padarai tai, kas nėra sužinotina, nėra tvirtini, kad tai niekad nebūsi sužinota“.

Iš tiesų idant pasakyti: „anapus“ guli tai, kas yra nesužinotina, reikia persitikrinus buti, kad tai savo esybėje skiriasi nuo to, ką mes

šiandien pažinę esame. Tai gi mums reikėtų labai daug žinoti apie tai, kas nėra žinoma, idant galėtumėme tvirtinti, kad tai milžiniškai skiriasi nuo to, ką mes žinome apie visus mechaniskus, chemiskus, dvasiškus ir geidulių pheomenus, ir kad tai niekad negalės patilpti po šitoja rubrika. Šiteipos tvirtinti apie ką nors, prisipajstant, kad apie tai nieko nežinai, regimai yra akilandžiu priešgynumu. Juk tai ženklina vienlaik: „aš apie tai nežinau nieko“ ir „aš apie tai tiek daug žinau, jog galiu pasakyti, kad tai jokiū būdu nepanėšauja į tai, ką aš žinau!“

Jeigu mes žinome ką nors apie visatą, apie jos praeitę ir įstatymus jos išsiplėtojimo, — jeigu mes įstengiame apskaičiuoti, kokie tolimai mus skiria nuo paukščių kelio ir tekejimų saulų, lyginai kaip molekulių, kurios toje erdmėje virba, — jeigu, vienu žodžiu sakant, mokslas visatos yra galimu dalyku, — tai pareina iš to, kad tarp tos visatos ir tarp mūsų smegenių, mūsų nerviškosios sistemos ir mūsų organizacijos visatinai, randasi panėšumas budavonės.

Jeigu mūsų smegenis susidėtų iš medegos, kuri skirtusi nuo medegos žvaigždžių visatos, saulės, augalų ir gyvūnų, — jeigu įstatymai molekuliariškų virbėjimų ir chemiškos atmainos mūsų smegenyse galvos ir kaulų butų kitokie negu tie, kurie veikia išlauk mūsų planetos, — jeigu galiausiai šviesa, perskriedama erdmėje nuo žvaigždžių į mano akį, savo bėgyje nuo kitokių įstatymų priklausos, negu regėjimo nervas ir mano smegenis; — tai mes nekuomet negalėtumėme nieko tikro patirti apie visatą ir įstatymus, kurie aną valdo, kuomet mes šiandien juk ganėtinai žinome, idant atspėti tytveikas dalykų, ir įstatymai, kurie tai mums pavelyja, nėra kas kitas, kaip mūsų smegenyse įmige prietikiai.

Todėl ne tik yra priešgynumu kalbėti apie ką nors neatžintiną, kada turime ant mislies ką nors nežinomą, bet viskas net ant to nurodo, jog adverniai — nieko nėra gamtoje, kas nerastų savo lygvertybės mūsų smegenyse, — dalis tos pačios gamtos, susidedančios iš tų pačių fiziškų bei chemiškų gaivalų. Už tai gi niekas neturi pasilikti nežinomą, beje niekas negalėtų mūsų smegenyse buti be reprezentacijos.

Šnekėti apie ką nors neatžintiną, iš dugno imant ženklina, nors neužtėmyjant, sugrįžti atgal prie žodžių religijų, ir kada gi tikintieji nepraziopsojo naudotiesi iš šitos klaidos Spencerio, tegul esti mums pavelyta įsiduoti į šitas sunkokas išgales. Sutikti ant Spencerio neatžintino, lyginasi daleisti spēką, kuri be galo būtų drutesnė negu ta, kuri veiklumu smegenių

Toliaus bus.

Periodiškieji naujai išėjusi raštai.

Varpas Nr. 3. Turinys: K-as. — Kelios naujos žinios iš „Aušros“ gyvenimo. *J. Bkp.* — J. Šliupo pasiuntinystė Varšuvoje. *V. Kapsukas* — Jonas Mačys — Kėkštas.

Šis „Varpo“ numeris yra pašveestas, kaip ir pernykštis 3 „V.“, „Aušros“ laikų apkalbėjimui.

Nuo savęs galime pridėti pasargą ant p. K-o žodžių, kur jis privedamas ištraukas iš „Vienybės L.“ Nr. 49 p. m. iš Šerniaus laiško, rašyto J. Mikšui, sako, jog rašyba esanti sudarkyta, tuomet tarpu pats priveda žodžius D-ro Basanavyčiaus, kurs sako, kad „gro mata iš didesnės dalies nuog drėgnumo pageltusi, sutrupėjusi, su dideliu vargu skaitoma, nes daugybės žodžių visai nežymu“. Tas laiškas tilpęs „Vienybės“ sutinka su D-ro B. originalu raidė į raidę ir už jo rašybą, kad ir kas ži — kaip p. K-ai išrodytų „Vienybė“ neatsako.

Ukininkas Nr. 3. Turinys: *V. Kapsukas* — Karė tarp Maskolijos ir Japonijos. *Šatekšnis* — Tegyvuoja, kas kovoja! *V-tė* — Tėvas ir sunus. *Gvil-dys* — Apie šių dienų dievukus svetur ir pas mus. Žinios ir tt. *Tėvynės Sargas, Nr. 2-3.*

Nauji raštai apie Lietuvius svetimos kalbose.

Terazniejsza Litwa. Zeszyt I. Wilno 1903. Publ. 8. Čia yra išviso poris eilučių: 1 — Francuzavyčiaus „Lata mija-ty“ ir 2 — kun. S. Gimzaucko „Niema borów, niema lasów“. Labai gražios patrijotiškos eilutės.

Prakalbos! Prakalbos!

Meriden, Conn., 49-k. S. L. A. 15 gegužės, 2 p. pietų svetainėj Turner Hall, Pratt str., Kalbės J. Tareila iš Waterbury'o. Įženga dykai.

Komitetas!

Lietuviu tauta

senojeje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tasa.)

Trukumas metalų išplėtojo medinę pramonę. Medis turėjo užimti vietą visame kame. Ilgai Lietuviai vartojo plaušų balnus, vežimus be jokio apkaustymo, žambrius be geležinių žagrų arba nuoragų, ir dėl kovos — buozes, ramantus, jiešmus.

Apie išdarbius iš akmens mažai bezinome. Iš titnago dirbdavo kirvius kauspinis (Laumės papai), galunes vilyčių, jėtis ar jiešmus. Druska vartoneje buvo, nors nežinome, iš kur ją ėmė.

Iš molio puodžiai ir ziedžiai minkė visokius indus, kaip urnas pelenines kartais gražiai papuoštas. Lietuviai patys dirbdavosi sudynus iš ragų (taures), ginklus, kilpinius, skydas. Girnomis maldavo savo javus, o malunai tur-but vėliaus atsirado. Patys degė ar leidė degutą ir rudas tirpdė įdeginimu.

Pati kalba, Krašaukas rašo (Litwa): „Gentysta Lietuvos, jau tai liežuviu, jau tai papročiais, jau tai kuno sudėjimu (kiek apie ją galima spręsti) su senovinėmis šeimynomis Europoje, ypačiai Pelasgais, yra teip gi davadu dėl liet. senovybės ir nuoamžinio čion apsirėdimo. Toji gentysta tur-but paėjo dar nuo bendro lopšio, tai gi gerai pirma negu mūsų istorija pradeda vystytiesi iš dasiprotėjimų, vystyklų. Panėšus kalboje žodžiai, formos, išsitarimai, kurie su Graikais ir Lotynais gali būti bendri Lietuvai, turi savo šaltinį tame, gan greit bendrame pirmapradiniamė paėjime, negu kokiuose vėlesniuose prietikiuose, kurių pėdsakų neliko“....

„Raštas ypatingas lietuviškas buvo čion neabejotinai vartojamas, pirma—pagal I udyjimą Nedim'o Arabo, dėl rašymo ant medžio, paskui ant akmens, indų ir tt. Matė jį ant raštų stabų. Naruševyčius sulygino jį, nuimtą nuo akmens Eirogaloje su daniškuoju pas Wormius'ą. Laikuose Augusto III rastos tapė trys kaulinės trubos, su panėšiais ženklais, kurias apturėjo Bruehl. Thunmanu išskaitė Perkuną, ant stabių pas Udrą ir Labą atrastų. Vėliavos lietuviškų kariumenių teip gi, sako, buvo apdengtos raštais ir ženklais. Apart savotiško rašto vartojo Lietuvoje literaz Biarmiškes. Narbutas atskiria raštą dvejopą ir atvežtą skandišką į lietuvišką, lygiai čion zinomą.

„Senoviškos lietuviškos rašytinės veikia vienok apsileidė rusiškam raštui. Šiandien galima jas skaityti už visiškai prapuolusias“.

„Kokia tai pragaištis, kad kalba teip tobula, vos zinoma ir beveik nevirtota pasiliko! Vartone liet. kalbos apsirubežavo pagonišku apeigų giesmėse—laidotuvių, svotbų, švenčių; liaudies dainose meilės ir teikų, juokdariškose dramose ir tt. Labai anksti rusiškoji kalba užplaukė ant šitos žemės, ir įgyjo persvarą ant lietuviškos, per raštišką apdirbimą, paplitusį po susiedijos šalis. Jau XIII amž. Rusų kalba vidutinai pažįstama buvo Lietuvoje, todėl kaip sakėme, joje visur lengviau galima buvo susiprasti, nei buvo kalba rašyta ir paplitusi. Iš kitos pusės lotyniška bei vokiška kalbos diplomatiškuose prie-

tikiuose teip-gi vartojosi Lietuvoje. Pergalėjimai Lietuvių Rusijoje galiaus įvykė suteikė persvarą rusiškam liežuvii. Prietikiai per apšvedimą, susigentinimą, sątaikas, potam įsigriaunanti tikyba graikiškos apeigos, kassyk labiaus platino vartone to kalbos. Netariame su autoriumi „Obraz Litwy“, kad anuometine Rusijos kalba XIII ir XIV amž. būtų turėjusi didesnį išdirbimą ir kultūrą už lietuviškąją, jog tame buvusi priežastis jos persvaro ant lietuviškosios. Bet rusiškas liežuvius buvo kalba gyvos busenos, kuomet lietuviškas tiktai ne lyginant liekanomis išsekusio gaivumo kitos gadyinės. Negalėdamas iš-idirbti dėl naujų reikalų ir padėjimo teip veikia, užsileidė gatava jau rusiška kalba. Lietuva be abejonės turėjo augštesnę civilizaciją, bet užtrintą, išsekusią; kuomet Rusija dar ją tiktai išdirbinėjo. Kalba mirusio svieto turėjo pasiduoti gyvai kalbai gyvų žmonių.

„Augštesnumas krikščionių tikybos, kalbančios iš Rusijos taje kalba, turėjo teip gi turėti didelę įtekmę. Kunigaikščiai susirusino, paskui juos ėjo po valei jų dvarai ir liandys. Teip liet. kalba puolė ir sumindžiota tapė. Vis-gi ilgai dar kunigaikščiai, apsipazinę su rusiška kalba, neužmiršo teip-gi lietuviškos. Pats Jagėla katechizavo rusiškai ir lietuviškai. Gimęs iš motinos Rusinės, iš mažystos paprato prie motiniškos kalbos. Ana jai padarė prieinamą ir suprantamą lenkišką liežuvį. Veikia viską naikinant, kas tik galėjo palaikyti liekanas senos pagonų vieros, ėmė netikėti kalbai pagonų. Rusai augščiaus už ją statė rusišką, kunigija—lotynišką, bajorai—lenkišką. Lietuviškoji laikoma už palaikus stambeldystės buvo dalyku baimės. Bijojė jos, kaipo arkos, į kurios gilnę mažai kas iš dvasiškijos pažvelgti tegalėjo. Vytautas, kurs mylėjo savo kraštą, norėjo anot Narbutto pakylėti kalbą, padarydamas ją urėdišką kalba dvaro ir sudų; bet kryževiai, naikinantį ją Prusuose, atkalbėjo ne pakelti ją teip gi Lietuvoje.

„Vokiškoji kalba, per prietikius su kryževiais, ėmė būti zinoma, bet didelės įtekmės nepadarė. Lietuviškoji veikia pasiliko tiktai paniekintu liežuvii liaudies. XVI—XVII amž dar joje sakydavo pamokslus dėl jos Vilniaus bažnyčiose.

„Pribuvimas Jezuvių suteikė naują kalbai gaivumą; azyot naikinti, kas ikišiol likę buvo nesunaikinta, Jezuvitai užsimanė ją pasisavinti ir panaudoti kaipo įrankį apaštalavimo. Išleidė jie: žodynus, postillę, gramatiką ir dievotas knygas. Teippat XVI amž. dėl atvertimo ant reformos, perguldė bibliją, išvertė giesmes ir psalmas dėl susirinkimų. Išleistas tapė katechizmas (Enchiriclion M. Lutteri), vokiškai ir prasiškai 1561 m. Karaliaučiuje.

„Vėliaus, vienval į siauresnes vybas spaudžiamas, kaip pati šalis per Lenkiją ir Vokiečius, lietuviškas liežuvius pasiliko be atsakančio dėl amžiaus apdirbinėjimo, literatūros ir ne išėjo iš skritulio naminio pagyvenimo“.... Kitar vėl:

„1309 m. Prusuose tautiškoji kalba, ediktu mistro kryževių Siegfrydo v. Feuchtwangen, tapė uždrausta. Tuomet buvo liepta, kad niekam šliubo neduotų, iki nemokės vokiškai kalbėti. Kas nekalbėjo vokiškai, apskelbtas buvo už netinkatį ant urėdo; sudai sudyjo ir ištarė davinėjo teip-gi vokiškai.

(Toliaus bus.)

Atsakymai.

Tėv. Mylėtojai. Žodis į žodį talpinti negalima. Visokios žinios priguli nuo redakcijos, kaip sutrumpinime, taip ir apdirbime. Praneškite, ką daryt? *Arzuolui.* Apie tą patį dalyką rašyti daug sykių neįpuola, kad ir būtų plačiau.

A. Morkunas. Kam tas be-reikalingas geidimas garbės? Užtenka, kad abelna suma esti pakvituojama. Mės nuo šiol netalpinsime vardų mažiau aukavusių per 25 ct.

Di...ui. Kad lietuviai rengiasi prigauti carą, tai labai įstabus užmanymas, bet mes neadorim jo viešai garsinti. Te klojasi jiems tą atlikti! Suprantama, kad vienok tas darbas nepagirtinas.

Pranešimai.

Šiuomi pranešu, jog traukimas lioterijos dėl pašalpos Johno Banio lieka perkeltas nuo 14 ant 30 gegužės; nes negalima buvo surinkti tikietai. Meldžiu tolymesnius pasiskubėti iki tam laikui prisiūsti.

J. Banis, 247 S. Poplar str., Mt. Carmel, Pa.

Antras metinis piknikas!

Lietuviško gimnastikų klubo, kurs atsibus 15 gegužės, nedėlioį po pietų, prasidės 2 val., Mariendale Park'e, Lexington Ave., Maspeth, L. I. Įžengti: vyrams 25 ct., moterims 15 ct. Nuosirdžiai užkviename visus lietuvius ir lietuvaiteis ant tos puikios zobovos.

Sekr. J. Sunskis.

Piknikas!

Parapijos šv. Kazimiero, Plymouth, Pa., atsibus Hanover Park'e, serėdoį 1-mą birželio, 1904 m., prasidės 8-tą valandą ryte, muzika bus puikiausia. Visus lietuvius ir lietuvaites, vietinius ir iš aplinkės užkviename kuokskaitlingiausiai susirinkti ant šio puikios pasilinksminimo. Tikietas dėl šio ant visos dienos 25 ct.

Komitetas.

Pajieszkėjimai.

Pajieškau savo pusbrolio Vinco Zavicko, Suvalkų gub., Vilkaviškio pav., Kaupiškųjų gminos, kaimo Kibeikių. Gyveno apie Skulkiną. Atsišaukt: John Yuškevich, Co. B. Marine Battalion 1 regiment, Co. Port master, New York.

Pajieškau savo brolio Vinco Mickevyciaus, Suvalkų gub., Vilkaviškio pav., Pajevonio gminos, parapijos ir kaimo. Atsišaukti:

Petras Mickevycius,
702 Haward str.,
San Francisco.

Lietuviai tėmykit!

Pirmas didelis balius, kurį laikys šv. Vincento dr-stė dienoje 10-metinių sukaktuvių įkurimo dr-stės—16 gegužės, mainierių svetaizėje (U.M.W. of A.), Minersville, Pa. Prasi-dės 6 vakarę ir trauksis iki ryto. Nuosirdžiai užkviename kaip vietinius taip ir iš aplinkinių miestų.

Vardė k. J. Vasiliauckas

Broliai, lietuviai!

Platiname socializmą, ne vien dėl savo, bet ir visos žmonijos gerovės. Parankiausia platinti socializmas dalinant lapelius:

Kas yra socializmas, 100 už 25c.
Pasimokinimas nuo usyly, 50 už 25c.

Nelaisviai, elgetos, d. kaduoniai ir t. t., 25 už 25c.

Gaunami pas:
K. Rutkus,
731 Lake st. Cleveland, Ohio.

Lietuvizka-Ruska aptėka.

257 Hanover str.

Boston, Mass.

Turime pilnai aptiekorišku tavoru kaip krajevų taip ir užrubežinių. Aptiekoje visados randasi daktaras kur duoda rodą visokiose ligose be jokos mokesies.

Žmonės gali buti laimingi turtingi ir sveiki.

Jeigu nustotų gėrėti visokius svaiginančius gėrimus, vienas garsingasis Prof. D-ras Berlino Wedikalisko Universiteto draudžia idant nustotų vartoję visus svaiginančius gėrimus, kurs gauna daugybę nelaimių ir visokių ligų. Girtuokliui gavus užsikrečiamą ligą jau sunkiau išsigydyti, vien kad gydosį pas visokius apgavikus, kurio tik pinigų traukia. Tam mie-rui užbėgti jį išrado pagerintą gyduolę nuo visokių užsikrečiamų ligų, kurs tik į pusę laiko išsigydo, kur buvo mėginta ir gera pasekmė gyduo-lių Karaliaučiaus ligoabutija. Teipo gi vienas garsus Profesorius Koenigsberg plaukų ir galvos specialistas, kuris turi pasekmingą vaistą dėl sustiprinimo plaukų ir taip tikina, kad yra pasekmingiausia atauginti plaukai ant plikos galvos, jeigu yra maži gyvaplaukučiai—papilla, jeigu galima užvelkti be abejonės atauga plaukai po jo užžiurą gydymo ir kone devinesdešimtam procentui buna pagelba, teipgi visas Plaukų ligų gydo ir Šašus, Papuškus, teipgi ir gyduolės užlaiko nuo tų baisingų užsikrečiamų visokių limpančių ligų. Jeigu jus kėlėtą kartą apgavikai apgavo ir kelis jau desėtkus dolerių ištrauke, tai nėra mus kaltė, nes nereikia duotis bile apgautojui ištraukti, o kurie panevali traukia iš jus sunkiai uždirbtą pinigą ir po tokias dideles sumas.

Daugumas Jaunų Vyrų sukiša po šimtą ar du šimtus dolerių ir dą įvaro ligą, kad ir geram daktarui bėda išgydyti. Galite atsišaukti pas mus, nes mes suteiksime rodą ar galite jus savo ligą išsigydyti ar ne bus duotas atsakymas, jeigu pačto markę įduosite ir savo ligą plačiau aprašysite, viskas bus slapybė užlaikyta Kanfidencija tik. Reika uždėti adresą tokį.

Koenigsberg Med., Co. Specialists, Box. 160 Wmsburg,
220 South Eighth str. BROOKLYN-NEW YORK.

Farmos!

Farmos! Farmos!

Lietuviai, kurie turite kiek kapitalo ir norite pirkti savas farmas ezia pat New York'o steite, kur žemė gera, išdirbta ir su budinkais, yra dabar mano rankose ir norėčiau kad tik lietuviams papultų; jau čia k lietuviams turi savo farmas; prekė pigi ir duodasi ant išmokėjimo. Cia gaspadoriai pelno su apyyniais, pienu, sviestu, kiaušiniams ir t. t.

Katrie norite dasižinoti apie prekę ir didumą farmų, tai prašau rašyti pas mane lietuviškai, lenkiškai, ruskai, angliškai arba latviškai, o gausite atsakymą. Praau įdėti už 2 c. markę dėl atsakymo.

Geo. Kleek, Poolville, N. Y.

Siuntejė!

sviesto, suro, kiaušinių ir kitų favorų, bus linksmi išgirsti apie naują freightėjimą Lackawannos geležinkelio ant šių metų, specialiskai einantis greitai į New Yorką, Newarką ir tt. kurs sutinka patarnavimą dėl siuntėjų ir gautojų.

Karai su ledais isz East Owego, siekenti tą miestą Syracuse, Utica division to Scranton, Newark ir Pier 41, New York City.

Szitasėjimas prasidėjo 22 May ir eina kas utarnikas ir ketvergas kožną nedėlę, ateinantis į rytinius miestus serėdos pėtnyczics rytais.

Specializskas laikas paskirtas, dėl siuntinėjimo ir kožnas agentas pri-duos reikalaujantiems visas informacijas.

Naujausios knygos:

Dziova ir kova su ja	30c.
Tautiškas atgijimas lietuvių ir kitų tautų	20c.
Dykaviečių apmedžiavimas patarmės ukininkams	30c.
Trumpa visatina Istorija dalis I senovės Istorija	25c.
Sodžiaus vaizdėlei apysakutė iš sodzių gyvenimo	5c.
Paprasti rakandai ir išdarbiai iš šakų	25c.
Kaip reik pinti rėčkas, baldai ir kiti pinamieji daiktai	30c.
Ką ic kaip kai-kurie amatai dirba dalis I	20c.
Pranašavimai Michaldos karalienės iš Sabbos	15c.
Pragaro gilmės juokingas aprašymas apie kankynes pragare	15c.
Darbininkų Balsas No. 1 1904	15c.
Girtuoklių Adynas	10c.
Kunigo naudą velniai gaudo	5c.
Davatų gadzinkos.	15c.

Adresuokit:

J. J. PAUKSZTIS & CO.
224 E. Main St.
PLYMOUTH, PA.

Lietuviška Balberné!

Puikiai plaukus korpa ir lengvai barzdą skuta.

Jur. Sunskis ir Vin. Simanaviče,
155 Metropolitan Ave. ir kampo
Berry str. BROOKLYN, N. Y.